

[Handelsministeren.]

sigt, så at man kan få tid til at forberede de foranstaltninger, der på længere sigt kan løse vore valutariske problemer.

Ved førstebehandling i dag har det jo vist sig, at der er et flertal for at gennemføre dette lovforslag, og jeg takker for den tilslutning, forslaget har fået. Derudover føler jeg trang til at komme med nogle bemærkninger til enkelte af de politiske partiers ordførere.

Det ærede medlem hr. Fanger fremhævede meget stærkt betydningen af, at man havde en aktieselskabslovgivning, der fremmede dannelsen og opretholdelsen af aktieselskaber, og deri kan jeg for så vidt være ganske enig med det ærede medlem. Men jeg synes jo nok, at det ærede medlems betragtninger over dette lovforslags virkninger i så henseende var noget overdrevne, og jeg vil dog gerne over for det ærede medlem gøre opmærksom på, at det, der her foreligger, er ikke noget, der begrænser aktieselskabernes indkomster; det er noget, der gennemtvinger, at en lidt større del end før af denne indkomst opspares i selve selskabet og en noget mindre del end før udbetales til aktionærerne. Når der tales om, at denne lov skal fremme opsparingen, er det jo netop opsparingen inden for selskaberne, man tænker på.

Med hensyn til, hvordan aktionærerne vil reagere derpå, har det ærede medlem formentlig ret, når han antager, at en vis del af det beløb, som de nu får udbetalt mindre, vil gå ud over deres opsparing, men man har dog vel også lov at antage, at en vis del af det går ud over deres forbrug. Det kan vi ikke med sikkerhed vide noget om, men hvad vi med sikkerhed kan vide noget om, er, at henlæggelserne i selskaberne bliver større, og at der dermed skabes en vis basis for større investeringer inden for selskaberne.

Det ærede medlem hr. Axel Kristensen var inde på nogle statistiske opgørelser. Det var ikke helt let at følge det ærede medlem, men så vidt jeg kunne forstå, var disse opgørelser baseret på et ret begrænset antal selskaber. Og der var én ting, der umiddelbart slog mig som noget ejendommeligt, nemlig at på den ene side var det arbejdslønnens stigning, det ærede medlem så på, og på den anden side så han på udbyttet. Men vi må dog vel retfærdigvis, når vi skal sammen-

ligne arbejdernes og kapitalejernes indkomster, ikke se på udbyttet alene, men se på udbyttet plus henlæggelserne i selskaberne. Det må dog være sådan, at en indkomst for en aktionær ikke alene er det beløb, han får udbetalt, men så sandelig også er det, at hans andel i selskabet bliver mere værd, og det sidste sker jo gennem henlæggelserne. Der er noget vist ejendommeligt i, når man tænker på, at det inden for mange, mange selskaber, navnlig de aktionærfattige selskaber, om man må kalde dem så, er således, at praktisk talt hele den del, de ønsker at spare op, den sparer man i form af opsparing inden for selskabet. Det kan man dog retfærdigvis ikke sammenligne med lønarbejdernes indkomst, hvor hele beløbet — hvad enten det opspares eller forbruges — udbetales som løn. Alene af den grund forekommer denne statistik mig lidt overbevisende. Jeg kan yderligere tilføje, at jeg synes ikke, det var mere overbevisende, da det ærede medlem et øjeblik efter fremhævede, at nogle af disse selskaber hører til dem, der i mange år har givet det samme udbytte. Ja, så er der dog ikke noget mærkeligt i, at dette ikke er steget. Jeg vil foreslå, at man så en lille smule på den betænkning, der kom for nogle år siden om værdifaste obligationer o. lign., for dér forelå dog en gennemarbejdet statistik.

Det ærede medlem hr. A. C. Normann var inde på spørgsmålet om, hvorvidt det var rimeligst at sætte minimumsgrænsen, de 6 pct., i forhold til aktiekapitalen eller til egenkapitalen. Jeg kan godt se, at visse forhold kan tale for, at man sætter procenten i forhold til egenkapitalen i stedet for til aktiekapitalen. I denne forbindelse vil jeg dog nævne, at for det store antal selskabers vedkommende, der i alle tilfælde skal have deres udbytte nedsat, er det ret ligegyldigt, om man sætter det i forhold til det ene eller det andet, idet der i alle tilfælde vil blive tale om en 10 pct.s reduktion. Jeg vil også tilføje, at medens det er så dejlig klart, hvad aktiekapitalen er, er der altid visse tvivlsspørgsmål knyttet til, hvad egenkapitalen er. Men det er klart, at det er et af de spørgsmål, der kan drøftes nærmere i udvalget.

Det ærede medlem hr. A. C. Normann var også inde på dispensationsbestemmelsen i lovforslagets § 1, sidste stykke. Hertil vil